

Investujme správně do svých dětí

Představme si, že máme dvě děti. Jedno aktivní, nezávislé, zaměřené na úspěch a druhé méně průbojné, línější, s vlastním uzavřeným světem a s horším prospěchem ve škole. Co v takových případech většinou rodiče dělají? Necháávají to první, ať si jde svojí cestou, a veškerý čas věnují tomu slabšímu. Pomáhají mu v jeho rozhodnutích, anebo dokonce rozhodují za něj.

Znám případ, kdy druhý syn byl slabý v psaní slohových prací i v matematice, a jeho otec mu začal iniciativně psát slohové práce a vyplňovat za něj matematické úlohy. Prospěch syna se stejně nezlepšil, a navíc se zhoršilo i jeho chování do té míry, že musel být ze střední školy vyloučen.

Místo toho, aby rodiče nechali svého synka, ať si konečně řídí svůj život sám, dále do něj investovali čas i peníze. Našli mu přes známé další školu, kam by mohl rychle přestoupit, a poněvadž šlo o jiný obor, bylo zapotřebí složit vyrovnávací zkoušky.

Zatímco první syn měl již hotovu vysokou školu, a kdyby rodiče nepozval na promoce, ani by o jeho úspěšně složené státní zkoušky nevěděli, založil si firmu a zahájil podnikání, u druhého syna otec urychleně zpracovával otázky k přestupním zkouškám, aby jeho druhý syn neměl tolik práce a mohl si užívat pohodlného života s rodiči posluhovači.

Místo toho, aby rodiče nechali svého druhého syna „na pospas“ životním zákonitostem, aby se naučil žít ve společnosti, do které se postupně zařazoval, pracovali za něj, a tím mu do života dali mnoho nedobrych návyků a postojů. Druhý syn nikdy neudělal vysokou školu, nikdy dlouho nevydržel v jedné práci a potácel se od velkých příjmů k velkým dluhům.

Vždy, když nastal problém, neuměl ho řešit a potřeboval, aby mu někdo hojil rány. Potřeboval se někde přisát a získávat rady a pomoc u někoho jiného.

Jiný případ se udál v rodině s dvěma dětmi, kde se rodiče rozhodli pro stavbu domu. Jeden, inteligentnější a poslušnější syn, byl stále nucen pod hrozbou trestu pro spolupracování na stavbě, zatímco ten druhý, pomalejší a línější, se stavby vůbec neúčastnil. První syn musel trávit veškerý svůj volný čas se svým otcem na stavbě, zatímco druhý se povaloval beztrestně celé prázdniny u vody.

Jak mi bylo sděleno, rodiče neměli dostatek sil přinutit druhého ke spolupráci, ale přitom měli dostatek energie na trestání toho prvního, pokud si chtěl, být jen na jeden den, vyrazit s přáteli mimo stavbu. Kupodivu pak paradoxně došlo k tomu, že první syn nedostal ani dědický podíl na tomto domě.

Naučte se správně rozdělovat své peníze i sílu mezi své potomky. Pokud je někdo samostatný a aktivní, investujte do něj a nevěnujte vše, co máte, do dětí, které se zdají slabé a neúspěšné. Příliš vašeho času, peněz a námahy jim stejně nepomůže a uděláte z nich života neschopné, stále hledající někde pomoc a útočiště. Stávají se z nich příživníci, jenž vždy potřebují svoji oběť, na kterou se přísají, a pod rouškou lásky je vysávají.

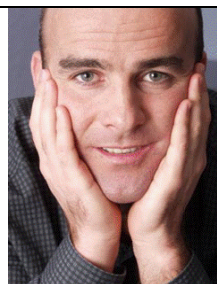
Přečtěte si také:

[Vychovávejte děti nového tisíciletí](#)

[Emoční rovnice a děti](#)

Poslechněte si:

[CD „I ty se můžeš cítit dobře“](#)

© **Napsal ing. Aleš Kalina**

Kouč v oblasti osobního rozvoje
(práce, peníze, vztahy, zdraví)

Email: kalina@mujkouc.cz

www.mujuvztah.cz

www.foto-mluvi.cz

www.mamdepku.cz

www.youtube.com/kalinaales

www.mujkouc.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na [www stránky](#).